

عنوان مقاله:

پیامد سیاست انگلستان بر انقلاب مشروطه ایران پس از قرارداد ۱۹۰۷

محل انتشار:

پژوهشنامه تاریخ، دوره 4، شماره 13 (سال: 1387)

تعداد صفحات اصل مقاله: 16

نویسنده:

علی اکبر خدری زاده - استادیار گروه تاریخ دانشگاه آزاد اسلامی واحد شهرری

خلاصه مقاله:

پیش از گسترش قدرت آلمان در اروپا، تلاش اصلی انگلستان به حفظ منافع خود در هند معطوف شده بود. اما با اوجگیری قدرت آلمان و اجرای سیاست نگاه به شرق آلمانیها در دوران ویلهلم دوم (۱۸۸۸-۱۹۱۸م)، انگلستان که با تهدیدهای رو به رشد آلمان در خلیج فارس مواجه شده بود درصدد کنار نهادن سیاست دیرینه خود مبنی بر رقابت با روسیه در ایران برآمد. در واپسین سالهای قرن نوزدهم میلادی انگلستان به اختلافات خود با فرانسه پایان بخشیده سپس قرارداد ۱۹۰۷م را با روسیه به امضا رساند. انعقاد این قرارداد، سیاست انگلستان در ایران که مبنی بر کاهش نفوذ روسیه و حمایت از انقلاب مشروطه قرار داشت دیگرگونه شد و به همراه روسها سیاستی را در ایران پیشگرفت که سرانجام آن به توپ بسته شدن مجلس اول بود.

کلمات کلیدی:

ایران، انقلاب مشروطه، قرارداد، ۱۹۰۷ انگلستان، روسیه، آلمان

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1858506>

